

15 9/4 1978

MESSIANSKE JØDER

Af pastor Kai Kjær-Hansen, Jerusalem

De messianske jøder er betegnelse for den lille gruppe af jøder, som bekender troen på, at Jesus er Messias. Mens udenlandske kristne ofte kalder dem *jøde kristne* eller *kristne jøder*, er de israelske stort set afvisende over for en betegnelse, hvori ordet *kristen* findes.

Første gang man møder en Jesus-troende jøde, som ikke vil kaldes kristen, men messiansk jøde, undrer man sig og synes måske også, at det er lidt pjattet. Men lidt efter lidt går det op for én, at der er mening i denne betegnelse. Når vi »hedninger« eller »grækere« har fået betegnelsen kristne efter det græske ord for Kristus, er det faktisk helt naturligt, at jøder bruger den betegnelse, som svarer til ordet Kristus, nemlig *Messias*.

Som messiansk jøde hører man til to steder uden at føle sig fuldstændig hjemme nogen af stederne. Ens jødiske rødder vil man ikke hugge over, men man tror i modsætning til størsteparten af det jødiske folk, at Jesus er Messias. Dette giver følelsen af at være noget specielt. Man identificerer sig med det jødiske folk, deler dets vanskeligheder, gør tjeneste i hæren og identificerer sig med den jødiske sag.

Som født jøde vil man vedblive med at være jøde, også med de problemer, dette indebærer. Mange hedningkristne forstår dem ikke og vil mere eller mindre bevidst forsøge at fravriste dem deres jødiske identitet. Andre jøder, der ikke er kristne, benægter på definition, at det er muligt både at være jøde og kristen. De sager, som højesteret i Israel har

behandlet om dette spørgsmål, har indtil nu gået de messianske jøder imod. Højesteret har erklæret, at *en døbt jøde ikke længere er jøde*. - Og en del arabiske kristne i nabolaget har vanskeligheder med at forstå, at de kristne jøder skal tale så stærkt, som de

For de messianske jøder smelter korset sammen med de jødiske symboler. Som Kristustroende følger de sig netop som jøder

faktisk gør, om jødiskheden i deres identitet og i den kristne tro.

Med betegnelsen messiansk jøde angives også en vis afstandtagen fra den kristne kirkes historie konkretiseret i forståelsen af jødedommen og dens forbryderiske behandling af jøderne op gennem tiderne. Ved en konference i 1976, som blev afholdt af »Det forenede kristne råd i Israel«, kom en messiansk jøde ind på dette spørgsmål. Efter at have beskrevet, at jøder, når de tænker på kristendommen, ofte tænker på religiøse krige, korstog, ghetto, inkquisition og

Holocaust, og efter at have omtalt den kristne missions store ydelser og ofre i det hedenske Afrika og det hedenske Østen, sagde han:

»Jeg tror, at den messianske jøde befinder sig et eller andet sted mellem disse to synspunkter. Han kan bedømme de positive virkninger af den kristne tro med en vis begejstring, men han kan ikke virkelig overse de rædsler, som blev næret af mænd og institutioner, som stadigvæk hilses som kristne... ikke mindst den utålelige antisemitisme fra mænd som Luther og Chrysostomos - »Guldmunden« blandt andre«.

Fra omgivelsernes side møder man ikke megen forståelse som messiansk jøde. De fornemmes som noget fremmed. Ultra-ortodokse og ekstremistiske religiøse grupper har undertiden taget vold i anvendelse i deres kamp mod dem - og den kristne mission. Almindeligvis har staten som sådan givet en officiel beklagelse, når der tid efter anden er øvet hærværk eller sat ild på missionens bygninger.

Når man betænker, hvor få jøder der bliver kristne, og hvor relativt mange kristne, der bliver jøder, har man svært ved at forstå denne reaktion. I de sidste år har 4-9 officielt konverteret til kristendommen og islam, mens et sted mellem 500-2000 er konverteret til jødedommen - årligt! Selv om man godt kan forhøje antallet på jøder, der bliver kristne nogle gange, da kristne jøder almindeligvis ikke får forandret deres identitetspapirer ved dåb, er det alligevel en meget lille gruppe jøder, som bliver kristne. At tale om vækkelse i den forstand, at mængder af jøder søger ind i de kristne kirker og kirkesamfund her i Israel svarer ganske enkelt ikke til virkeligheden.

Det er svært at angive, hvor

mange kristne jøder der er her i Israel. Men almindeligvis angiver man et tal mellem 400 og 2000. Personligt regner jeg med et tal midt imellem disse, men uanset om dette er rigtigt eller forkert, er antallet af de messianske kristne en lille minoritet i det israelske samfund.

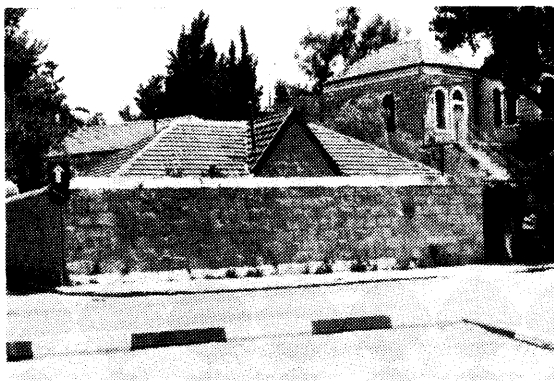
Man kan frit samles til gudtjenester og publicere kristne skrifter. Mellem de enkelte grupper, lutherske, anglikanske, baptistiske og pinsekirker findes der en udstrakt grad af forståelse på grund af samme problemer, selv om der naturligvis her som alle andre steder er teologiske og forkyndelsesmæssige forskelle. Desuden findes der grupper, som ikke vil være bundet til de historiske kirkesamfund, men vil skabe en speciel, uafhængig *messiansk forsamling*. Kristendomssynet er her reformert præget, hvis man alligevel vil sammenligne.

Kampen mod missionen og dermed også de messianske kristne ser ikke ud til at være aftagende. Selv om det ville være forkert at karakterisere de messianske kirkesamfund som en martyrkirke, tjener det intet formål at lægge skjul på, at de har store vanskeligheder at kæmpe imod. Den nye antimissionslov har ikke gjort tingene lettere. Hertil kommer, at de kristne jøder ikke altid har fået den opbakning fra kristent hold, som de har krav på. Hævder man som kristen »hedning«, at jøder,

der kommer til tro på Jesus, også skal leve som hedningekristne, har man ikke forstået meget af deres specielle situation. Med forskellige variationer lyder nu sloganet fra messiansk hold: »Man behøver ikke at blive hedning for at tro på Jesus Messias«.

Giver de kristne kirker ikke kristne jøder lov til at forme deres egen identitet, har man dels læst NT dårligt, og dels er der fare for, at det gensidige arbejde med NT og den gensidige inspiration vil blive umuliggjort. Vi hedningekristne trænger nemlig også til stadighed til at blive retledt af vores jødiske kristne brødre.

Men også fra en helt anden kant føler de kristne jøder, at de ikke får opbakning. Nogle kristne er i den grad optaget og fascineret af den moderne stat og beskæftiget med at se den i lyset af de gammeltestamentlige profetier, at de fuldstændig ignorerer, at der er noget, der hedder messianske jøder. Disse forhold udelukker ikke gensidigt hinanden i den messianske jødes tro. Også han ser den nye stat i lyset af de gammeltestamentlige profetier, samtidig med at han hævder, at han i troen på Jesus er blevet en fuldkommen jøde. Hvordan den kristne mission og vidnesbyrd skal drives, skal vi ikke her komme nærmere ind på. Kun kan det siges, at *der hvor mission til jøder problematiseres, problematiseres også det at være messiansk jøde*.

Messianic Assembly i Jerusalem (bag muren) er hjemsted for en gruppe messianske jøder.

Immanuelskirken i Tel Aviv er hjemsted for en luthersk menighed af messianske jøder. Arbejdet her ledes af den norske Israelmisjon.

Den kristne jødes situation i dag i Israel minder desuden for en stor del om de første kristnes situation. De trænger til forståelse, opbakning og forbøn fra vor side. Vi for vor del beriges ved at beskæftige os med dem, også selv om man ikke direkte er involveret i mission til jøder.

De lærer os nemlig at kende de jødiske rødder i vor kristne tro, de rødder, som vi ofte har glemt.

Vejen, han gik

Jeg ser dig, du Guds lam, at stå på Sions bjergetop.

Men ak, den vej, du måtte gå, så tung, så trang derop!
O byrde, som på dig var kast:
al verdens skam og last.
Så sank du i vor jammer ned
så dybt, som ingen ved.

Brorson

Til eftertanke

Alle nutidens tekniske fremskridt er ikke nok. Vi har gjort os jorden underdanig, men vi står med alle de moderne bekvemmeligheder og opfindelser og føler, at det går nedad. Hvor skal vi vende os hen?

Louis Philippe.